



பள்ளு, குறவஞ்சியில் இயற்கையும் இயற்கையியலும்

மா. பத்ம பிரியா அ. *

அ முதுகலை மற்றும் தமிழ் ஆய்வுத்துறை, எஸ்.எப்.ஆர். மகளிர் கல்லூரி, சிவகாசி-626123, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Nature and Naturalism in Pallu, Kuravanchi

M. Padma Priya a, *

^a PG& Research Department of Tamil, S.F.R. College for women, Sivakasi-626123, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
priyaarul065@gmail.com

Received: 05-07-2022
Revised: 26-09-2022
Accepted: 08-10-2022
Published: 09-12-2022



ABSTRACT

Pallu and Kuravanji are the best proof that sitrilakiyam is layman literature. Pallu and Kuram are the easiest to read among the 96 Prabandha types. Explanatory text is unnecessary. They are artful in expressing the sentiments of the common people in their language. As it is a literature that talks about soil like regional literature, it is a literature with a natural background of water resources and land. The two Prabandhams, Mukudal Pallu and Thiru Courtala Kuravanchi, have Folk literary characteristics. With the field-based records of the cultivators, the natural resources of Mukudal pallu are like rainfall, water supply, list of rice varieties, types of bullocks used for ploughing. Courtala Kuravanchi is a collection of plants, flags and birds as the background of the life of the Kuravar people in the fertile nature of the hill country called Kurinji. Therefore, this essay states that sitrilakiyam is the language of nature.

Keywords: Pallu and Kuram, Naturnlism, Natural Resources, Rainfall

முன்னுரை

முக்கூடற்பள்ளு எழுதப்பட்ட காலம் கி.பி.1680 ஆம் ஆண்டு என்று இலக்கிய ஆவணம் குறிப்பிடப்படுகின்றது. பள்ளு இலக்கியம் நாட்டுப்புற இசைப்பாடல் தன்மை உடையது. இதனை இயற்றியவர் பெயர் அறியப்படவில்லை என்று இலக்கியவரலாறு குறிப்பிட்டாலும், ஒருசிலர் இயற்றியவர் என்னயினாப் புலவர் எனக் கூறுவர். நூலில் திருநெல்வேலி பகுதிசார் மக்களின் வட்டார வழக்கை ஆங்காங்கே காணலாம். பண்ணையார் என்ற நிலவுடைமையாளர்களிடம் வேலைசெய்யும் உழவுத்தொழில் மக்களின் இலக்கியமாக முக்கூடற்பள்ளு அமைந்தள்ளது. குறத்தி என்பவர் குறி சொல்லும் மரபினர். திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியின் காலம் 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி அல்லது 18ஆம்நூற்றாண்டின் முற்பகுதி என்பர். மேலகரம் திரிகூட ராசப்பக் கவிராயர் இயற்றிய இக்குறவஞ்சியில் குற்றால மலையின் வளம் அதன் இயல்பு நிலைகளில் பொருத்தப்பட்டு சூழலியல் நலத்துடன் பாடப்பட்டுள்ளன. பள்ளு, குறவஞ்சி இயற்கை வளத்தை எடுத்துரைக்கும் பாங்கில் எழுந்தன என்று கருத்துரைக்கும் பான்மையில் உழவுத்தொழில், நெல்வகைகள், மீன்வகைகள், பறவை வகைகள், பயிர்கள் பெருக்கம், நீர்ப்பெருக்கம், மழையின் வரவு, வெள்ளப்பெருக்கு என நிலத்தின் விளைபொருட்களைப் பட்டியலிடும் பாங்கு இயற்கையின் மேன்மை கூறவனவாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

இயற்கை

இயற்கை என்பது இயல்பானது. மனித ஆற்றலின்றி தானே தோன்றிய பொருள்கள் அனைத்தும் இயற்கை எனப்படும்.

“நிலம்நீர் தீவளி விசும்பொடு ஐந்தும்

கலந்த மயக்கம் உலகம்”¹

இயற்கையின் இயல்பு நிலைகளாக நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்ற ஐந்தும் கலந்த மயக்க நிலைப்பாடு என்று தொல்காப்பியரால் சுட்டப்பட்டுள்ளது (Ilampuranar, 2003). இயற்கை என்ற சொல்லிற்கு “இலக்கணம், பான்மை, சுபாவம், வழக்கம், நிலைமை, கொள்கை” என்று கழக அகராதி விளக்கமளிக்கின்றது. “இயல்பு, ஏது, குணம், தகுதி, திராணி, முறைமை” என்று கௌரா தமிழ் அகராதி பொருண்மை சுட்டுகின்றது. க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதியின் விளக்கமாவது, “மனிதனால் உண்டாக்கப்படாமல் தானாகவே காணப்படும் (மலைநீர்) போன்ற பொருள் அல்லது (மழைநீர், இடி, காற்று) போன்ற சக்தி.” என்பதாகும். கீழ்க்கண்ட ஆங்கில அகராதி விளக்கப்படி

“இயற்கை (nature) என்பது இயல்பாக இருக்கும் தோற்றப்பாடு என்னும் பொருள் கொண்டது. இயல்பாகத் தோன்றி மறையும் பொருட்கள், அவற்றின் இயக்கம், அவை இயங்கும் இடம், இயங்கும் காலம் ஆகியவை அனைத்தையும் இணைத்து இயற்கை என்கின்றோம். உயிரினம், உயிரின அறிவு போன்றவையும் இயற்கையில் அடங்கும். பொதுவாக இயற்கையை ஆய்வு செய்வதென்பது அறிவியலின் மிகப்பெரிய ஒரு பகுதியாகும். மனிதர்களும் இயற்கையின் ஒரு பகுதியே ஆவர்.” என்று இயற்கை குறித்து முழுமையான விளக்கம் அளிக்கின்றது. மேலும், இயற்கை என்ற பதத்திற்கான ஆங்கிலச் சொல் தோன்றிய தன்மையானது பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

“இயற்கை என்ற சொல்லுக்கு ஆங்கிலத்தில் நேச்சர்(nature) என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நேட்சுரா என்ற இலத்தீன் சொல்லின் அடிப்படையில் தருவிக்கப்பட்டது தான் நேச்சர் என்ற ஆங்கில சொல்லாகும். இதன் பொருள் அவசிய குணங்கள், பிறவிக்குணம் என்பதாக அறியப்படுகிறது. பண்டைய இலக்கியங்களில் பிறவி அல்லது பிறப்பு என்று இதற்கு பொருள் கொள்ளப்பட்டிருந்தது.” என்பர். மேற்கண்ட விளக்கங்களில் இருந்து இயற்கை என்பது இயல்புநிலை என்பதே ஆகும். பூமியில் இயல்பாக தோன்றிய அனைத்தின் தன்மை குறித்தும் அறிவியலார் பின்வருமாறு வரையறுக்கின்றனர்.

இயற்கை என்பது உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்ற தொகுதிகளின் கலவையாகும். இயற்கை வளங்களை இதனடிப்படையில் தான் பிரித்தறிவர். உயிருள்ளவை என்பது உயிர்க்கோளத்திலிருந்து வருவிக்கப்படுபவை. உதாரணமாக காடு மற்றும் காடு சார்ந்த பொருட்கள், விலங்குகள் ஆகும். உயிரற்றவை என்பது உயிரற்ற கூறுகளான நீர் நிலம் வளி என்பவற்றிலிருந்து வருவிக்கப்படுபவை ஆகும்.

மரம், செடி, கொடி, புற்கள் போன்றவற்றைக் குறிக்கும் ஒரு பெரும் உயிரினப் பிரிவை தாவரம் (Plant) அல்லது நிலைத்திணை என்பர். இவ்வகை உயிரினங்கள் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு தானே நகராமல் இருப்பதால் இவைகளை நிலைத்திணை என்பர். கிரேக்க அறிஞர் அரிஸ்டாட்டில் எல்லா உயிரினங்களையும் இருவகையாகப் பிரித்துள்ளார். அவை தாவரங்கள் (நிலைத்திணை), விலங்குகள் (நகர்திணை) என இரு பெரும் பிரிவுகளாகும். இத்தகைய இயற்கையின் பான்மையை இலக்கியத்தில் கூறுபவர்கள் இயற்கையியல்வாதிகள் ஆவர். பண்டைய மக்களின் ஐவகை நிலத்து வாழ்வியலை குறிஞ்சி(மலை), முல்லை(காடு), மருதம்(வயல்), நெய்தல்(கடல்), பாலை(மணல்) என்று இயற்கைப் பின்னணி அமைத்துப் பாடியுள்ளமை சங்கப்பாக்களில் வெளிப்படுகின்றன.

இயற்கையியல்

இயற்கையியல் என்பதனை ஆங்கிலத்தில் நேச்சுரலிசம் (Nataralism) என்பர். நேச்சுரலிசம் என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் இயற்கையின்படி இருப்பது அல்லது இயங்குவதும் என்பதாகும். ‘இயற்கையியல்’ என்பது இலக்கியஇயக்கமாக படைப்பாளர்களால் வளர்ந்துள்ளது. இயற்கையில் படைப்பு என்பது

எவ்வாறு அமையுமெனில், கலை அல்லது இலக்கியத்தில், வாழ்க்கையை ஒரு குறிக்கோள் முறையில் தீட்டிக்காட்டாமல், இயற்கையில் உள்ளபடியே முழுமையாகத் தீட்டிக்காட்டும் முயற்சியாகும். குறிப்பாக இயற்கையியல் படைப்பாளர்கள் இயற்கை என்னும் தூரிகையால் தம் படைப்பை எடுத்துரைப்பர். அவ்வகையில் முக்கூடற்பள்ளு இயற்றிய படைப்பாளியும், திருக்குறறாலக் குறவஞ்சி எழுதிய திரிகூடராசப்பக் கவிராயரும் இயற்கைத் தூரிகையில் எழுதுகோலை நனைத்துள்ளனர் எனலாம்.

“காயக் கண்டது தூரிய காந்தி

மறுகக் கண்டது வான்குழி வெள்ளம்

சாயக் கண்டது காய்குலைச் செந்நெல்

சீவல மங்கைத் தென்கரை நாடே” (Sethu Ragunathan, 1973)

முக்கூடற்பள்ளுவில் இடம்பெறும் இவ்நாட்டு வருணனைப் பாடலில் மனிதவாழ்வியலின் நடத்தை உணர்வுகள் இயற்கையின் பண்புகளுடன் ஒப்புமை செய்யப்பட்டுள்ளன. தென்கரைநாட்டில் வாழும் மக்களுக்குத் துன்பம் இல்லை என்பதை உரைக்க நினைத்த படைப்பாளி வெம்மையில் தகிப்பது தூரியகாந்தி மலர் மட்டுமே என்கிறார். மக்களிடம் மனஅமைதியிழந்த மருட்சி ஏற்பட்டதில்லை என்பதை உரைக்க வெள்ளப்பெருக்கினால் ஏற்படும் அபாய நீர்ச்சுழிகள் மட்டுமே நம்மால் பார்க்க இயலும் என்கிறார். வாழ்க்கையில் வீழ்ந்தேன் எனும் நிலை அங்குள்ள மக்களிடம் இல்லை எனக்கூற விளைந்து குலைசாய்வது செந்நெல் மட்டுமே என்கிறார். இத்தகைய இயற்கை வழியிலான காட்சிநிலை பண்புநிலை விளக்கம் குற்றாலக் குறவஞ்சியிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

“நெருங்கக் காண்பது கன்னலில் செந்நெல்

தூங்கக் காண்பது மாம்பழக் கொத்து

வெடிக்கக் காண்பது கொல்லையின் முல்லை

ஈசர் ஆரிய நாடு எங்கள் நாடே.

ஓடக் காண்பது பூம்புனல் வெள்ளம்

வருந்தக் காண்பது தூல்உளை சங்கு

போடக் காண்பது பூமியில் வித்து

திருக்குற்றாலர் தென் ஆரிய நாடே” (Sethu Ragunathan, 1973)

மேற்கண்ட பாடலில் செந்நெல், மாம்பழக்கொத்து, கொல்லையின் முல்லை என்று விளைச்சல் முன்னிறுத்தப்பட வாழ்வியல் நடத்தைகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளது. அதனைப்போன்றே வெள்ளம், சங்கு, வித்து என்று நீர்வளத்துடன் கூடிய இயற்கை வேளாண்மை வளம் முன்னிறுத்தப்படவே படைப்பாளி முயற்சித்துள்ளார்.

“செயற்கை யறிந்தக் கடைத்தும் உலகத்து

இயற்கை அறிந்து செயல்”

என்று திருவள்ளூர் சுட்டும் “இயற்கையறிந்து செயல்” என்பது பள்ளு, குறவஞ்சியில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளன எனலாம் (Kaliyaperumal, 2014). குற்றாலக்குறவஞ்சியில் இடம்பெறும் பாத்திர விளக்க வருணனையிலும் இயற்கை உவமைகள் இயல்பாக சுட்டப்பட்டுள்ளன.

“செங்கையில் வண்டு கலின் கலின் என்று செயம் செயம்

என்றாட

பைங்கொடி நங்கை வசந்த சவுந்தரி

பந்து பயின்றாளே!” (Sethu Ragunathan, 1973)

வசந்தவல்லி பந்தாடும் பாடலில் வண்டு ரீங்காரமிடும் ஒலிக்குறிப்பு சுட்டப்பட்டுள்ளது. பசுமையான கொடியின் தன்மையில் பெண்ணின் உடல் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும்,

“குறிஞ்சி பூத்த

காட்டுவளங் குழல்காட்டும் மலைவளந்தா னீயுரைத்துக்

காட்டு வானேன்?” (Sethu Ragunathan, 1973)

என்று வசந்தவல்லி குறத்தியிடம் மலைவளம் நாட்டுவளம் கேட்கும் பாடல்கள் அனைத்தும் குறிஞ்சிநிலத்து இயற்கைவளத்தொகுப்பாகும். குறவஞ்சியில் இடம்பெறும் பாத்திரங்களான வசந்தவல்லி, குறத்தி, சிங்கன் ஆகிய மூவரும் இயற்கை போற்றும் பாங்கினராக படைப்பாளரால் உருவாக்கப்பெற்றுள்ளனர்.

“வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சம்

மந்தி சிந்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள் கெஞ்சும்

குற்றாலத்திரிகூட மலைஎங்கள் மலையே” (Sethu Ragunathan, 1973)

முக்கூடற்பள்ளு சிற்றிலக்கியத்தில் மருதமெனும் வயலின் உழவுத் தொழில் பாடப்பட்டுள்ளது. உழவுத் தொழிலுக்கு அடிப்படையான நீர்வரத்து(மழை), முளைவித்து (விதை), மாடுகள் பற்றியும் விரிவான விளக்கங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

“ஆற்று வெள்ளம் நாளை வரத்

தோற்றுதே குறி - மலை

யாளமின்னல் ஈழமின்னல்

தூழ மின்னுதே

நேற்றும் இன்றும் கொம்பு சுற்றிக்

காற்று அடிக்குதே - கேணி

நீர்ப்படு சொறித் தவளை

கூப்பிடுகுதே

சேற்று நண்டு சேற்றில் வளை

ஏற்று அடைக்குதே - மழை

தேடி ஒருகோடி வானம்

பாடி யாடுதே” (Sethu Ragunathan, 1973)

முக்கூடற்பள்ளுவில் இடம்பெறும் மேற்கண்ட மழைக்கான அறிகுறிப் பாடல் உழவுத்தொழிலுக்கான அடிப்படை நீர் என்பதை முன்னிறுத்துகின்றது.

“விசம்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற் றாங்கே

பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது”

“நெடுங்கடலும் தன்னீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி

தான்நல்கா தாகி விடின்”

“நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்

வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு”

என்று நீரின் இன்றியமையாமை குறித்து திருவள்ளுவர் சிற்றிலக்கிய காலத்திற்கு முன்பே கூறியமை ஒப்புநோக்கத்தக்கது (Kaliyaperumal, 2014). மேலும் இச்சிற்றிலக்கியம் மூத்தபள்ளி, இளையபள்ளி எனும் பெண்பாத்திரங்கள் வாயிலாக மருதநிலத்து இயற்கைவளத்தில் நீர்வளம் குறித்தே மிகையாகப் பேசுகின்றது எனலாம். திருநெல்வேலியின் வடகிழக்கே பாயும் சித்திரா நதி மற்றும் கோதண்டராமநதி ஆகிய இரு நதிகளும் தாமிரபரணிஆற்றில் கலக்கும் இடம் தான் முக்கூடல் ஆகும். இத்தகைய நீர்நிலையின் மீது அமைந்திருக்கும் ஊர் என்பதால் இந்நூல் நீர்ப்பெருக்கத்தைப் பாடியுள்ளது எனலாம்.

வேளாண் விதைகளும் உயிரினப் பதிவுகளும்

பள்ளு, குறவஞ்சி எனும் இரு சிற்றிலக்கியங்களும் உழவர், குறவர் என்று உழைக்கும் விளிம்புநிலைமக்களின் பதிவுகள் என்பதால் உழவுத்தொழிலையும் மலைவாழ் மக்கட் தொழிலையும் பதிவுசெய்யத் தவறவில்லை. உழவுத்தொழில் குறித்து “ஏரோர் களவழி அன்றி களவழி தேரோர் தோற்றிய வென்றியும்” என்பது ஏரின் வாழ்வாராகிய உழவரது தொழிலை யொத்துப் போர்மறவர் நிகழ்த்தும் போர்த் தொழிலை உருவகித்துப் போர்க்களத்தைப் புகழ்ந்து பாடும் துறையாகும் என்று தொல்காப்பியர் சுட்டியுள்ளார் (Ilampuranar, 2003). மேலும், பன்னிருபாட்டியல் விளக்கத்தில் உழத்திப் பாட்டும் பள்ளு இலக்கியத் தோற்றத்திற்குக் காரணம் எனச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. உழத்திப் பாட்டு என்பது உழவுப் பெண்களின் பாடல் என்று பொருள்படும். சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் “ஏர் மங்கலம், முகவைப் பாட்டு”¹² என்பனவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகைய பழங்கால வேளாண்முகத்துப் பழக்கவழக்கங்களை முக்கூடற்பள்ளு பதிவுசெய்துள்ளது. சீரகச் சம்பா, நெடுமூக்கன், மூங்கிற் சம்பா, கருங்குறுவை, புனுகுச் சம்பா, பூம்பாளை முதலிய இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நெல்விதை வகைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

“சித்திரக் காலி வாளாண் சிறை மீட்டான் மணல்வாரி

செஞ்சம்பா கருஞ்சுரை சீரகச்சம்பா

முத்து விளங்கி மலை முண்டன் பொற்பாளை நெடு

மூக்கன் அரிக்கிராவி மூங்கிற் சம்பா

கத்தூரி வாணன் கடைக கழுத்தன் இரங்கல் மீட்டான்

கல்லுண்டை பூம்பாளை பார்கடுக்கன் வெள்ளை

புத்தன் கருங்குறுவை புனுகுச் சம்பா” (Sethu Ragunathan, 1973)

விதைகள் குறித்த வேளாண்மைக் கலைச் சொல்லாக இதனை அறிய முடிகிறது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள தாவரங்களின் பெயர்களை சங்க இலக்கியத்தில் நிலையியல் உயிர்கள் என்னும் நூலில் ஆய்வாளர் இரா. காஞ்சனா பதிவுசெய்துள்ளார். இந்நூல் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் பதிப்புத்துறையினரால், 1998ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் பள்ளு இலக்கியம் குறிப்பிட்டுள்ள நெல்வகைகளின் தாவரவியல் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

உழவு மாடுகள் உழவர்களின் செல்வம் ஆகும். மாடு என்பதற்கு செல்வம் என்றே பொருள் கூறுவர். பசு மாடு, எருமை மாடு, காளை மாடு என்ற வகைப்பாடு மட்டுமே தற்காலத்தில் அறியப்படுகிறது. பசு என்பது பெண்ணினம், காளை என்பது ஆணினத்தையும் குறிக்கும். ஆனால் பசு என்பதற்கு “ஆ, பசு, ஆன், கோ, குடஞ்சுட்டு, சுரபி, தேனு, கபிலை, சேதா, குரம், கோமளம்” போன்ற சொற்கள் திவாகர நிகண்டில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் மறைந்து போன மாட்டின் வகைகள் பள்ளு இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன.

“குடைக் கொம்பன் செம்மறையன் குத்துக் குளம்பன் மேழை

குடைச் செவியன் குற்றாலன் கூடு கொம்பன்

வடர்ப் புல்லை கரும்போரான் மயிலை கழற்சிக் கண்ணன்
மட்டைக் கொம்பன் கருப்பன் மஞ்சள் வாலன்
படப்புப் புடுங்கி கொட்டைப் பாக்கன் கருமறையன்
பசுக்காலன் அணிற்காலன் படலைக் கொம்பன்
விடர்த்தலைப் பூ நிறத்தான் வெள்ளைக் காளையும் இந்த
உண்டு ஆயிரமே!" (Sethu Ragunathan, 1973)

இதனைப்போன்றே பறவை இனங்கள் பலவற்றையும் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி பதிவு செய்துள்ளது.

"வருகினுமையே பறவைகள் வருகினுமையே
குருகும் நாரையும் அன்னமும் தாராவும்
கூழைக் கடாக்களும் செங்கால் நாரையும்
காடை வருகுது, கம்புள் வருகுது
காக்கை வருகுது கொண்டைக் குலாத்தியும்
மாடப்புறாவும் மயிலும் வருகுது
மற்றொரு சாரியாய் கொக்குத் திரள் எல்லாம்
வெள்ளைப் புறாவும் சகோரமும் ஆந்தையும்
மீன்கொத்திப் புள்ளும் மரங்கொத்திப் பட்சியும்
கிள்ளையும் பஞ்சவர்ணக் கிளிக் கூட்டமும்
கேகயப் பட்சியும் நாகணவாய்ச்சியும்
உள்ளானும் சிட்டும் வலியானும் அன்றிலும்"

(Sethu Ragunathan, 1973)

வேட்டுவர்களின் வாழ்வியலில் பறவைகளின் பட்டியலும் சிங்கன் வாயிலாக அறியப்படுகின்றன. பி. எல். சாமி என்கிற பி. லூர்துசாமி என்னும் ஆய்வாளரால் சங்க இலக்கியத்தில் புள்ளின விளக்கம் என்னும் நூல் 1976ஆம் ஆண்டு, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசைத்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. "இந்நூலில் பறவைகளின் தோற்றம், வாழிடங்கள், உணவு, வாழ்முறைகள் முதலியன பற்றிய அரிய செய்திகள் உள்ளன. பறவையினங்களின் தமிழ்ப்பெயர்களும், அவற்றிற்கான ஆங்கிலப் பெயர்களும், அறிவியல் வகைப்பாட்டுப் பெயர்களும் தந்துள்ளார்." சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் மொத்தம் 62 பறவைகளைப் பற்றியதே இந்நூல் (Samy, 1976). இதே நூல் பின்னொரு பதிப்பாக சங்க இலக்கியத்தில் பறவையின விளக்கம் என்னும் தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதனை சங்க இலக்கியச் செய்திகளையும் தற்கால பறவையியல் கருத்துக்களையும் சேர்த்துத் தரும் முதல் நூல் எனலாம். மேலும், கானுயிர் வல்லுநரான மா. கிருஷ்ணன் 2010 ஆம் ஆண்டு எழுதிய மழைக்காலமும் குயிலோசையும் என்னும் நூல் தியோடர் பாஸ்கரனின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாகும்.

பள்ளு மற்றும் குறவஞ்சி சிற்றிலக்கியம் தொழில்நிலையால் வேறுபட்ட மக்களின் வாழ்வியலைச் சுட்டுகின்றது. மக்கள் தங்கள் வாழ்விடத்திற்கு ஏற்ற தொழிலை கையாண்டுள்ளனர்." தொழில் நிலையாலும் பொருள் வளத்தாலும் வேறுபடும் மக்களைப் பற்றி பல இலக்கிய வகைகள் உள். வயல் வேலை செய்யும் பள்ளர்கள் பற்றி உழத்தி பாட்டு, பள்ளு ஆகியனவும். குறி கூறும் பணிசெய்யும் குறவர்கள் பற்றி குறத்தி பாட்டு, குறவஞ்சி, குறம் ஆகியனவும் உள்" ஆதலால், இவ்விலக்கியங்கள் அவர்களின் தொழில்முறை சார் உயிரினங்களையும் பதிவு செய்கின்றது. மருத நிலத்தில் உள்ள நீர்நிலைகளில் மீன்பிடித்தொழில் நிகழ்ந்துள்ளது. மீன்களின் பெயர்கள் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

“குற்றாலத் திரிசூட மால்வரை உற்றே மேகம் பொழிந்த நீர்
 கூடப் பொருநை நாடித் திருமுக்கூடல் பதியை வலம் கொண்டே
 வற்றா மடுவில் பறவை, குறவை, வாளை, கோளை, தேளி மீன்,
 மயிந்தி, உழுவை, அயிந்தி, கூனி, மணலி, ஆரால், ஓரா மீன்,
 பற்றா அயிரை, கெண்டை, கெளறு, பருவராலும் அணையிலே
 பாய, காலில் பாய, குளத்தில் பாய, வயலில் பாயவே
 சிற்றாறு என்பது பெற்றாலும் ஒரு சிறியவர் மனப் பெருமைபோல்
 சித்திரா நல் நதி பெருகி வாற சித்திரம் பாடும் பள்ளிரே!” (Sethu Ragunathan, 1973)

குற்றால அருவியைத் தன்னுள்ளே கொண்டது திரிசூட மலை. அந்த மலையின் சிகரங்களில் தங்கிய மேகங்கள் மழை பொழிகின்றன. நீர்ப்பெருக்கு வெள்ளமாகப் பரந்து ஓடுகிறது. தாமிரபரணி ஆற்றோடு கலந்து, அங்குள்ள குளங்களில் நிறைகின்றன. நீர்நிலைகளில் வாழும் பறவை மீன், குரவை மீன், வாளை மீன், கோளை மீன், தேளி மீன், மயிந்தி மீன், உழுவை மீன், அயிந்தி மீன், கூனி மீன், மணலி மீன், ஆரால் மீன், ஓரா மீன், கைகளில் பிடிக்கமுடியாத அயிரை மீன், கெண்டை மீன், கெளுத்தி மீன், பெரிய வரால் மீன் போன்ற பலவகை மீன்கள் சித்திரா நதி வாழ்விகளாகப் பட்டியலிடப்படுகின்றன. குற்றாலத்தின் குறிஞ்சி நிலவளம் பக்திஇலக்கியத்திலும் போற்றப்பட்டுள்ளன.

“வம்பார் குன்றம் நீடுயர்சாரல் வளர்வேங்கைக்
 கொம்பார் சோலைக் கோலவண்டியாழ்செய் குற்றாலம்
 அம்பால் நெய்யோ டாட லமர்ந்தான் அலர்கொன்றை”¹⁵
 “இருந்த விடம்வினவி லேலங்கமழ் சோலையின்
 வண்டியாழ்செய்
 குருந்த மணநாறுங் குன்றிடஞ்சும் தண்சாரற்
 குறும்பலாவே.”

குறிஞ்சி மலைவளம், நீர்வளம் பெருகிய இவ்வூரினை இறைவனின் அற்புததலமாகப் பாராட்டுகின்றது பக்திஇலக்கியம். “இவ்வூருக்கு வழங்கப்படும் வேறு பெயர்களாகத் தலபுராணத்தில் குறிப்பிடப்படும் பெயர்கள் பிதுர் கண்டம் தீர்த்த, புரம்சிவத்துரோகம், தீர்த்த புரம்மதுவண்டான் உயிர் மீட்ட புரம், பவர்க்க மீட்ட புரம், வசந்தப் பேரூர்முதுகங்கை வந்த புரம், செண்பகாரணிய புரம், முக்தி வேலி, நதிமுன்றில் மாநகரம், திருநகரம், நன்னகரம், ஞானப்பாக்கம், வேடன் வலஞ்செய்த புரம், யானை பூசித்த புரம், வேத சக்தி பீட புரம், சிவ முகுந்த பிரம் புரம், முனிக்கு உருகும் பேரூர், தேவகூட புரம், திரிசூடபுரம், புடார்ச்சுனபுரம், குறும்பலா விசேட புரம்.” என்பதாகும். மலைநாட்டில் பிறந்த படைப்பாளியின் பின்னணி அவர்சார்ந்த இயற்கையின் இயல்புணர்வை அவ்வாறே பதிவுசெய்துள்ளது எனலாம். மேலும், இயற்கை சார்ந்த இயற்கையியல் படைப்பாளர் திரிசூடராசப்பக்கவிராயர் என்பதற்கு பின்வரும் பாடல்களே மிகச்சிறந்த சான்றாகும்.

“வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சம்
 மந்தி சிந்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள் கெஞ்சும்” (Sethu Ragunathan, 1973)
 “முழங்குதிரைப் புனலருவி கழங்கென முத்தாடும்
 முற்றமெங்கும் பரந்து பெண்கள் சிற்றிலைக் கொண்டோடும்.
 வளம்பெருகும் திரிசூட மலையெங்கள் மலையே”

குறிஞ்சி நிலத்து இயற்கை படைப்பாக்கத்தில், அங்குள்ள நிலையுயிர் (தாவரங்கள்), இயங்குயிர் (விலங்குகள்) இயல்பாக இடம் பெற்றுள்ளன எனலாம்.

முடிவுரை

முக்கூடற் பள்ளு, திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி எனும் இரண்டு பிரபந்தமும் வட்டார இலக்கியப் பண்புகள் கொண்டதால் எளிய மக்களின் வாழ்விலை அவர்களின் இயற்கை சார்ந்த பின்னணியுடன் தந்துள்ளது. உழவுத்தொழில் செய்யும் மக்களின் வயல்சார்ந்த பதிவுகளைக் கொண்டு, மழைவளம், நீர்ப்பெருக்கு, நெல்வகைகள், மீன் வகைகள், மாடு வகைகள் என முக்கூடற்பள்ளு இயற்கைசார்ந்தும், உயிரின வளம் சார்ந்தும் அமைந்துள்ளது. திரிகூட ராசப்பக் கவிராயர் குறவர் வாழ்வியல் பின்னணியாக மலைக்காட்டின் தன்மை, செடி, கொடி என பலகைப்பட்ட பறவைகளின் தொகுப்புரைத்து உணவுவளத்தின் பெருக்கமும் அதனுடான உயர்திணை, அஃறிணை இன்பநிலை என்று எடுத்துரைத்தள்ளார். நிலையுயிர், இயங்குயிர்களின் கலைக்களஞ்சியம் போன்று இயற்கையின் மொழியாக பள்ளு, குறவஞ்சி அமைந்துள்ளது எனலாம்.

References

- Ilampuranar, (2003) Tholkappiyam Porulathikaram, Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevely, Limited, Tirunelveli, India
- Kaliyaperumal, K., (2014) Thirukkural, New Century Book House Pvt. Ltd., Chennai, India.
- Samy, P.L. (1976) Sanga Ilakkiyathil Pullina Vilakkam, Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevely, Limited, Tirunelveli, India
- Sethu Ragunathan, N. (1973) Mukkudhal Pallu, Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevely, Limited, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:



© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License